OIB
A
61

✦

DE FRIESE VLAG, HET OUD-FRIESE WAPEN en HET OERA LINDA BOEK

Pleidooi voor een deskundig onderzoek van de inhoud van het handschrift van de Familie Over de LINDEN.

✦

VOORWOORD.

In de volgende bladzijden worden enige mededelingen gedaan over de FRIESE VLAG (vier kobaltblauwe en drie witte banen, waarop zeven rode pompebladen), het „heidense" OUD-FRIESE WAPEN (een hemelsblauw schild met drie zilveren banen, waarop zeven rode pompebladen of harten of zeven gouden spanen) en over de uit het zesspakig zonnerad (het Juul) gevormde *letters* en *cijfers*, waarin de (nog nimmer gepubliceerde) tekst is geschreven van het handschrift van HET OERA LINDA BOEK.

Genoemd handschrift (volgens de inhoud een van ouds, van geslacht tot geslacht, overgeërfd en overgeschreven *familiekroniek*, die ook alle kentekenen heeft een *afschrift* te zijn), werd door de eigenaar de Heer C. Over de LINDEN te AMSTERDAM, in het jaar 1938, ten geschenke gegeven aan de PROVINCIE FRIESLAND, waarna het geplaatst werd in de Provinciale Bibliotheek van Friesland te LEEUWARDEN, waar belangstellenden er, onder toezicht, inzage van kunnen nemen en waar het handschrift ook voor een deskundig onderzoek van de inhoud beschikbaar zal worden gesteld.

Betreffende dit handschrift, (dat door de vertaling van Dr. J. G. OTTEMA, die in 1876 in druk is verschenen, bekend is geworden als „Het Oera Linda Boek") bevat de Provinciale Bibliotheek van Friesland thans een zeer grote collectie boeken, brochures en artikelen uit tijdschriften, week- en dagbladen.
Nu is in 1956 door deze Bibliotheek een „Bibliografie betreffende Het Oera Linda Boek" uitgegeven, bewerkt door de bibliograaf en historicus Ds. J. J. KALMA,die meer dan 600 nummers bevat.

En, het is zeker een niet onbelangrijk en dus wel vermeldenswaardig feit, dat Dr. S. DOUMA, Bibliothecaris der Provinciale Bibliotheek te LEEUWARDEN, zijn „TEN GELEIDE" van deze tot en met 1956 bijgewerkte „Bibliografie betreffende Het Oera Linda Boek" besluit met de opmerking dat het hier betreft een *„onopgeloste kwestie"*.

Nog steeds is dus het laatste beslissende woord *niet* gesproken over het Oera Linda Boek-probleem, *welk probleem blijkbaar alleen door een wetenschappelijk onderzoek tot oplossing zal kunnen worden gebracht.*

73435

In het April-nummer 1956 van „IT BEAKEN", Tydskrift fan de FRYSKE AKADEMY, is een zeer interessant Rapport verschenen in de Friese taal, getiteld „DE FRYSKE FLAGGE".

Dit Rapport, ingesteld om advies uit te brengen over een officiële Friese Vlag, werd uitgebracht door een Commissie, gevormd op aandringen van het Bestuur van de FRYSKE AKADEMY, uit het GENEALOGYSK WURKFORBAN van deze Akademy. Deze Commissie stelde zich tot taak:
1e. de herkomst na te gaan, tot de oudst mogelijke bron, van de Friese Vlag die in 1897, door de firma de LEEUW en de ZEE te IRNSUM in de handel gebracht is;
2e. praktische artistieke richtlijnen op te stellen, waaraan verhouding, plaats en kleur van de stukken en figuren in de Friese Vlag moeten voldoen.

Het Rapport is gepagineerd blz. 33—86, heeft 22 fraaie afbeeldingen van wapens, zegels en vlaggen en bevat belangrijke mededelingen omtrent de hoge ouderdom van het OUD-FRIESE WAPEN.

In het 1ste Hoofdstuk „DE FRYSKE VLAGGE YN FRYSLAN", deelt de Commissie mede, uit ontvangen inlichtingen te hebben vernomen, dat de door genoemde firma in 1897 in de handel gebrachte Friese Vlag (bestaande uit vier blauwe en drie witte banen, welke laatsten benaaid zijn met zeven (2, 3, 2) rode pompebladen), ontworpen is naar een aan hun toebehorende oude prent of tekening van het OUD FRIESE WAPEN en de omschrijving van dit WAPEN in de geschiedenisboeken van WINSEMIUS en van SCHOTANUS, uit eigen boekerij.
Deze Friese Vlag werd in 1900 populair, maar, zo deelt de Commissie nog mede: in 1830 is dit ook al zo geweest met het eerste ZEGEL van het FRIESCH GENOOTSCHAP, welk zegel (noot 4 op blz. 40) bestond uit:
een hemelsblauw of azuren schild, waarop drie zilveren balken van de rechter naar de linkerhand lopende, op welke twee, drie en twee rode pompebladen.

Over het gebruik van vlag en zegel worden in dit Hoofdstuk verschillende mededelingen gedaan, terwijl daarin ook nog enige vlaggeliederen zijn opgenomen.
Een merkwaardige mededeling doet de Commissie in noot 2 op blz. 40, n.l.:
„Van ouds en tot aan deze tijd hing boven de ijsbaan te TJERKWERD een Friese Vlag met groene pompebladen."

Het is — zegt de Commissie in het 2e Hoofdstuk, getiteld „DE KRONIEKEN EN BRONNEN VAN HET OUD-FRIESE WAPEN" — in het 1ste Hoofdstuk duidelijk geworden, wat de bronnen

waren waaraan men in 1897 en ook in 1830 VLAG en ZEGEL ontleende: afbeeldingen en oude kronieken.
En, voegt zij hieraan toe: dat de ontwerpers van het eerste Genootschapszegel de Kroniek van HAMCONIUS, tweede uitgave, gebruikt hebben en de firma de LEEUW en de ZEE de Kroniek van WINSEMIUS, betekent niet veel.
Belangrijker is deze vraag:
Hoe kwamen de Kroniekschrijvers aan het OUD-FRIESE WAPEN, dat zij stellig nimmer officieel in gebruik hebben gevonden?

Van zeer groot belang is het dus wel te vernemen, uit welke bron de Middeleeuwse Kroniekschrijvers hun gegevens hebben geput omtrent het OUD-FRIESE WAPEN.
De Commissie doet hierover de volgende mededelingen, die hieronder (met enkele onderstrepingen, enig commentaar tussen haakjes en vertaald uit het Fries) in hun geheel worden overgenomen:

„HAMCONIUS noemt als zijn bron CAPPIDUS van STARUM. Hij heeft het bericht niet van CAPPIDUS zelf, maar heeft het met die naam overgenomen van SUFFRIDUS PETRI, die de enigste bekende bron voor de kennis van deze CAPPIDUS vormt. Met SUFFRIDUS PETRI is men dus wel aan de kroniekbron van het OUD-FRIESE WAPEN. Hij bespreekt het uitvoerig in verband met de legendarische Friese Koning FRISO, waarvan ook de Proloog tot de z.g. VII KERREN, van even nà 1085, van vertelt."

Deze geschiedenis — zegt de Commissie — mag hier in het kort wel even vermeld worden, want zij is zo lang volksbezit geweest, dat de pompebladen-mythe, die daaruit voortkomt, ook genoemd moet worden.

Het Rapport vervolgt dan met dit verhaal:

„In INDIE, zo schrijven de oude Kroniekschrijvers, woonden drie broers, [1]) genaamd FRISO, SAXO en BRUNO. Zij werden uit hun land verdreven met hun gehele familie, met vrienden en dienstpersoneel. Een nieuw vaderland zouden zij zich moeten zoeken. Met een kleine vloot vertrouwden zij zichzelf en hun bezit toe aan de grote zee. Zij dwaalden om op de wilde golven en trokken van land tot land, van het ene eiland naar het andere, waar wind en stromen hen heendreven. Gemakkelijk was de reis niet altijd. Zware stormen raasden over de lichte boten en sleurden verscheidene in de diepte. Wat overgebleven was kwam na lang zwalken in wat rustiger zee, die later de FRIESE ZEE (mare frisicum) heten zou. Hier aan de kust zochten FRISO en zijn kameraden een plaats om voorgoed het anker uit te smijten. Zij bouwden daar hun woningen, breiden hun geslacht uit en vergrootten in de loop der tijden hun bezittingen.

[1]) 300 jaar voor onze jaartelling.

Nadat zij heel wat jaren bij elkander gewoond hadden, verdeelden de broeders het land. SAXO kreeg het gebied bij de ELBE, dat thans SAKSENLAND heet. BRUNO kreeg het zuid oosten en bouwde daar een stad, die naar hem BRUNSWIJK genoemd wordt. FRISO kreeg geheel FRIESLAND. Hij kreeg zeven zonen en een dochter. Elke zoon zou een stuk van het land hebben, een Fries Zeeland.
FRISO *had* een WAPEN, met zeven pompebladen, zo verhaalt de legende."
De Commissie zegt: „Het verhaal is hier zo uitvoerig overgenomen, omdat men daarin de verklaring van de POMPEBLADEN uit gehaald heeft als een afleiding van de LOTOSBLADEN. Het staat er evenwel niet bij."

Het Rapport vervolgt:

„Belangrijk voor het onderzoek blijft, wat SUFFRIDUS PETRI allemaal over het Wapen van FRISO vertelt. De vertaling daarvan uit het Latijn met wat commentaar luidt aldus:

Aan FRISO is een wapen *gegeven*, dat hem en zijn opvolgers voor altijd tot beschermers verklaart van de Germaanse Zee, opdat de volken van het land veilig zullen zijn voor overstromingen van de zee en voor rovers:
Een blauw schild met drie zilveren schuine banen van rechtsboven naar linksonder: tussen deze banen liggen zeven rode bladen van de waterlelie, zodat men tussen de rechter en de middelste baan vier en tussen de middelste en de linkerbaan drie ziet.
Dit is het oudste wapen van de Friezen, dat gevoerd is door Voormannen, Hertogen en van Koningen van de FRIEZEN, zoals CAPPIDUS van STARUM schrijft.
In het getal zeven van deze pompebladen ziet men de zeven Zeelanden of eilanden waar FRIESLAND uit bestaat.
Na de dood van FRISO is er aan het WAPENSCHILD een baan met vier pompebladen toegevoegd, terwijl de richting van de banen omgekeerd werd, op welke wijze wij het in kerkvensters en in oude wapenboeken afgebeeld gezien hebben, die men hier en daar te koop vindt."
Hier noemt SUFFRIDUS dus zijn feitelijke bron: kerkvensters en oude wapenboeken. De wapenboeken zijn er nog, van de kerkvensters is niets meer over."

Het feit echter, dat Middeleeuwse Kroniekschrijvers mededelingen doen omtrent het OUD-FRIESE WAPEN en dat in kerkvensters en wapenboeken uit die tijd daarvan afbeeldingen aanwezig waren, is wel een duidelijk bewijs *dat OUD-FRIESLAND in vroegere tijden reeds een gebied van betekenis was en een eigen WAPEN bezat.*

De afbeeldingen van de WAPENS in het Rapport van de Commissie tonen aan dat men toen geen juiste voorstelling meer had van het wapenbeeld. Immers:

Afb. VI geeft een blauw schild met 9 rode harten op 4 zilveren banen.

Afb. VII geeft een blauw schild met 10 rode harten op 4 zilveren banen.

Afb. VIII geeft een zilveren schild met 12 rode harten op 4 blauwe banen.

Afb. IX geeft een zilveren schild met 9 rode harten op 3 blauwe banen.

Afb. X geeft een blauw schild met 11 rode harten op 4 zilveren banen.

Afb. XIII vertoont het beeld van de eerste KONING van FRIESland RICHOLDUS waarop een Wapen met een zilveren schild, waarop drie blauwe banen met zeven zilveren pompebladen (zie bijlage).

Het 3de Hoofdstuk van het Rapport behandelt uitvoerig „HET OMMELANDER WAPEN" (Afb. XVI en XX) met elf pompebladen, dat, volgens de mening van de Commissie, vrij zeker voortkomt uit een oud-Friese traditie.

Het 4de Hoofdstuk „DE NOORDELIJKE AFKOMST VAN WAPEN EN VLAG" bevat aan het begin deze mededeling:
„Omdat Friesland sinds het midden van de dertiende eeuw feitelijk zonder HEER was, had het ook geen WAPEN nodig. Op het Zegel van de UPSTALBOOM in 1324 komt het beeld voor van Onze Lieve Vrouwe, dit gaat dus (zegt de Commissie) buiten dit onderzoek om; op dat Zegel komt geen Wapen voor en men kan aannemen dat er óf geen Wapen van Friesland bestond, óf dat het Wapen niet gebruikt werd, omdat er geen College was die het voeren kon; misschien ook zaten er „feodale" of *heidense* kladden aan."

De onderstreping van het woord *„heidense"* (cursivering) is van de Commissie.

In dit Hoofdstuk wordt aangetoond, dat er van ouds verbindingen moeten hebben bestaan tussen FRIESLAND en de SKANDINAVISCHE LANDEN.
De Commissie herinnert hierbij aan het „Güdrûnliet", een epos van Noorse oorsprong uit de elfde eeuw, dat spreekt van:

> ....in wiidwaeijende flagge
> fan wolkenblauwe side....
> Pompeblêdden driuwe der op....

Men verbaast zich — zegt de Commissie — bij het bezien van oude wapens, en ook van nieuwe, uit de Skandinavische Landen. Banen komen voor op het Wapen van de „FOLKUNGEN" van ZWEDEN, evenwel zijn deze banen smaller dan de tussenliggende delen van het schild. Het schild is bestrooid met harten. Als men de LEEUW die er ook op staat wegdenkt, dan gelijkt het op het FRIESE POMPEBLADENWAPEN.

Ook het DEENSE WAPEN ziet men later wel bezaaid met harten. Buitengewoon belangrijk is vervolgens (blz. 50 van het Rapport), wat JANCKO DOUWAMA (omstreeks 1525) mededeelt in zijn „Geschriften", die eerst in het jaar 1849 zijn uitgegeven, waaruit ook blijkt, dat er in zijn tijd een gevoelen was, dat het (nieuwe) FRIESE WAPEN van het DEENSE was afgeleid.

Hij vertelt:

„De DENEN voerden 5 leoparden als Wapen. Hij (de DEENSE KONING) nam daarvan 2 leoparden en gaf die aan REDBAD (zijn zoon) voor zijn Wapen en *de FRIEZEN hadden van ouds gevoerd 7 spanen van goud op een veld van lazur,* omdat zij in zeven parten verdeeld waren; deze REDBAD nam het Wapen van zijn vader en stelde het in het Wapen der FRIEZEN, dat hij en de zijnen gevoerd hebben, zolang zij Koningen waren."

Het FRIESE LEEUWENWAPEN had (Afb. V in het Rapport), met bijschrift: „Wapen van RABOLDUS der Friezen Koning" sinds 1409 twee Leoparden op een blauw schild, dat bestrooid was met gouden stippen.
Echter — vervolgt het Rapport, als besluit van dit onderdeel van het onderzoek —, sinds het jaar 1490 zijn het gaande Leeuwen op een blauw schild met zeven gouden blokjes.

De FRIEZEN hadden van ouds gevoerd — zegt JANCKO DOUWAMA in zijn „Geschriften" uit het jaar 1525 — zeven spanen van goud op een veld van lazur, omdat zij in zeven parten verdeeld waren.

Dit getuigenis van JANCKO DOUWAMA, dat de FRIEZEN van ouds hadden gevoerd zeven spanen van goud op een veld van lazur, omdat zij in zeven parten verdeeld waren, *is hoogst belangrijk.*
Temeer, nu ook door H. J. MURRAY BAKKER (in een artikelenserie in de Leeuwarder Courant van 31 Augs. 1 en 2 Sept. 1927, over oorsprong en betekenis van het FRIESE WAPEN), uit oude geschiedbronnen is aangetoond, dat de zeven rode pompebladen (rozen of harten) eigenlijk moeten zijn: zeven gouden spanen in een hemelsblauw schild (met drie zilveren balken).

Ongetwijfeld heeft dus het „heidense" OUD-FRIESE WAPEN met de zeven gouden spanen 2. 3. 2. geplaatst op de drie zilveren balken van een hemelsbaluw schild, een gelijkenis vertoond met *het JUUL (het zesspakig zonnerad).*
In oude tijd werd aan „het JUUL" een zeer hoge betekenis toegekend en in dit verband wil ik thans opnieuw weer de aandacht vestigen op de inhoud van HET OERA LINDA BOEK.

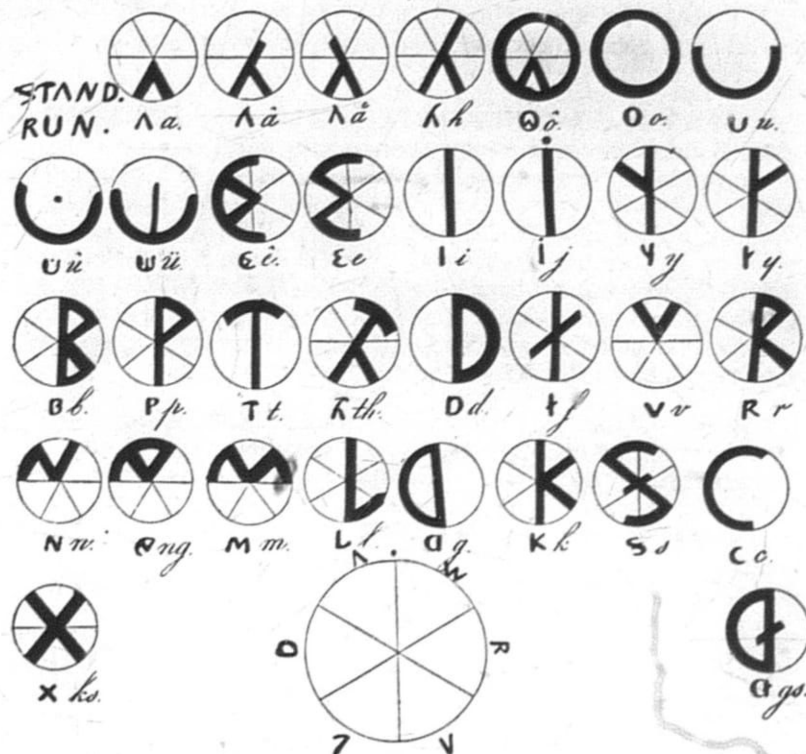
Op bladzijde 45 van het Handschrift van het Oera Linda Boek staan drie tekeningen van het zesspakig zonnerad (het JUUL), afkomstig, volgens de tekst, van de wanden van de WARABURCHT. (Zie afbeeldingen):

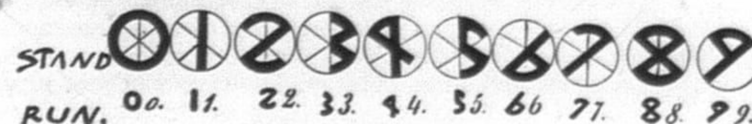
De vertaling van de onderstaande tekst door Dr. J. G. OTTEMA luidt:

„Wat hierboven staat, dat zijn de tekens van het JUUL, dat is het eerste zinnebeeld van WRALDA, ook van de Aanvang en van het Begin, waaruit de Tijd is voortgekomen; deze is de Kroder, die eeuwig met het Juul moet rondlopen."

Op blz. 47 wordt daarna aangetoond hoe uit het Juul de onderstaande letters gevormd zijn, waarin de tekst van het handschrift geschreven is:

terwijl op blz. 47 wordt aangetoond hoe uit het JUUL ook gevormd zijn de cijfers:

die thans nog door de gehele Westerse wereld gebruikt worden, evenals het alfabet, terwijl men omtrent de afkomst van ons alfabet, ondanks ingenieuze verklaringen, nog altijd in het duister tast.

In het door Dr. J. G. OTTEMA, in 1871, aan het Fries Genootschap van Geschied-, Oudheid- en Taalkunde uitgebrachte Rapport, werden door hem, omtrent het *schrift* en de uit het Juul gevormde *letters* en *cijfers* van het handschrift van de Familie Over de LINDEN, de volgende mededelingen gedaan:

„Het *schrift* geeft aanleiding tot eene misschien zeer gewichtige opmerking.
De Grieken weten en erkennen, dat zij hun schrift niet hebben uitgevonden. Zij schrijven de invoering daarvan toe aan Kadmus, een Phenicier. De namen hunner oudste letters van de Alfa tot de Tau komen zoo geheel overeen met de namen der letters in het Hebreeuwsche Alfabet, waaraan het Phenicische wel nauw verwant zal geweest zijn, dat de Phenicische herkomst dier namen wel niet betwijfeld kan worden. Maar de vorm hunner letters verschilt zoo geheel en al van die in het Phenicisch en Hebreeuwsch schrift, dat in dit opzicht aan geene verwantschap te denken valt. Van waar hebben dus de Grieken die letter*vormen* ontvangen?

Uit *thet bok thêra Adela follistar (het boek van Adelas helpers, het oudste gedeelte van het handschrift)* leeren wij, dat in den tijd, waarin die Kadmus moet geleefd hebben, omstreeks 16 eeuwen voor Christus, een levendig handelsverkeer bestond tusschen de Friesen en de Pheniciers, die zij Kadhemar, kustbewoners, noemden. De naam Kadmus komt te nabij dat woord Kodhemar, om niet te besluiten, dat Kadmus eenvoudig een Phenicier beteekent
Voorts lezen wij, dat omstreeks denzelfden tijd eene Priesteres van de Burgt op Walcheren, Min-erva, ook Nyhellenia genoemd, aan het hoofd eener Friesche kolonie, zich neergezet heeft in Attika en daar de burgt Athene gesticht heeft. Alsmede uit de berichten, opgeteekend aan de wanden der Waraburch, dat Findas volk ook eigen schrift bezat, doch zeer omslachtig en moeilijk om te lezen; en dat daarom de Tyriers en de Krekalanders het schrift van Frye hebben geleerd.

Bij deze voorstelling verklaart de geheele zaak zich zelve, en is het duidelijk, waardoor die uiterlijke gelijkenis tusschen het Grieksche en oud Friesche schrift ontstaan is, welke ook Caesar in het oog gevallen is bij de Galliers; alsmede op welke wijze de Grieken de namen van Findas en de vormen van Fryas schrift nevens elkander hebben gekregen en behouden.

Even opmerkelijk zijn *de vormen der cijfers.* Men noemt onze getalteekens gewoonlijk Arabische cijfers, ofschoon zij met de Arabische getalteekens niet de minste overeenkomst hebben. De Arabieren in Spanje hebben hunne cijfers niet uit het oosten medegebracht, want de Semitische volken bezigden het geheele alfabet tot het afschrijven van getallen. De wijze van met 10 teekens alle getallen uit te drukken hebben de Arabieren in het westen geleerd, doch daar vormen voor gekozen eenigermate in overeenstemming met die van hun letterschrift, en toch geschreven van de linker naar de rechterhand op Westersche manier. Onze cijfers blijken hier oorspronkelijk Friesche cijfers (siffar) te wezen, wier vormen denzelfden oorsprong heeft als het letterschrift *en aan de lijnen van het Juul ontleend is."*

Het Oera Linda Boek-alfabet heeft niet de letters W, Q en Z.
De letter W zou dus ontstaan zijn uit een dubbele V (VV) of uit een dubbele U (UU).
Nu is het toch zeker in verband hiermede een zéér merkwaardig en opmerkelijk feit, dat de ENGELSEN de letter W nog steeds de dubbele U noemen alsof zij eertijds het Oera Linda Boek-alfabet gekend en gebruikt hebben.
Opgemerkt kan hierbij worden dat de stam en taalverwantschap tussen de ANGELEN, FRIEZEN en SAKSERS, tussen het hedendaagse ENGELS en het hedendaags FRIES en het NEDERDUITS (zoals het in de dorpen in Hannover en Westfalen gesproken wordt), de overeenkomst van het OUD-FRIES, OUD-SAKSISCH en de OUD-ENGELSE dialecten, duidelijk is wanneer aangenomen kan worden, dat FRIEZEN, ANGELEN, SAKSERS en JUTEN enige eeuwen vóór onze jaartelling één volk moeten zijn geweest, hetgeen inderdaad een bevestiging zou vinden in het OERA LINDA BOEK.

De COMMISSIE, ingesteld om advies uit te brengen over een officiële FRIESE VLAG, heeft in haar Rapport voorgesteld deze te doen bestaan uit een blauw schild met drie zilveren banen, waarop zeven (2, 3, 2) rode pompebladen, overeenkomstig welk voorstel de PROVINCIALE STATEN VAN FRIESLAND, bij besluit van 9 Juli 1957, hebben beslist.
De zeven pompebladen hebben inderdaad een oude traditie.

De officieel erkende FRIESE VLAG met de zeven pompebladen en het huidige Leeuwenwapen van de Provincie Friesland, met de zeven gouden blokjes zullen steeds blijven herinneren aan het „heidense" OUD-FRIESE WAPEN, met de zeven gouden (zonne-) spanen, en aan „het JUUL" (het zesspakig zonnerad), waaruit de letters (het alfabet) van de authentieke tekst van het handschrift van de Familie Over de LINDEN en ook de tien cijfers zouden zijn gevormd.

Er bestaat, zoals bekend, over de samenstelling en de ouderdom van het handschriftpapier verschil van mening, evenals over de vraag of dit papier al of niet kunstmatig is gekleurd. Dit alles zijn tenslotte bijzaken, die verband houden met de *meerdere of mindere ouderdom* van het *afschrift.* Hoofdzaak is niet, of het handschrift*papier* al of niet zeer oud is, *maar of het handschrift al of* niet een familiekroniek is van het voormalige geslacht Oera Linda.

Dit is *de kern* van het Oera Linda Boek-probleem, *welk probleem echter nog steeds een onopgeloste kwestie is.*
Maar, als verontschuldiging geldt wellicht, *dat nog nimmer ('n foto-copie) de gehele authentieke tekst van het handschrift is gepubliceerd.*

Wat het handschrift zelf betreft:
Bij acte van schenking van 18 October 1938 is door de familie Over de LINDEN, het authentieke handschrift van het Oera Linda Boek in volle eigendom afgestaan aan de PROVINCIE FRIESLAND, om het *uitsluitend voor wetenschappelijk onderzoek* een beveiligde plaats te geven in de Provinciale Bibliotheek te LEEUWARDEN.

Deze schenking is dankbaar aanvaard en heeft dus ook enige verplichtingen meegebracht.

Moge ik daarom deze beschouwingen over de FRIESE VLAG, het OUD-FRIESE WAPEN en HET OERA LINDA BOEK — evenals mijn in 1949 verschenen boekje [1]) — besluiten *met een beroep te doen op allen* (in de eerste plaats in geheel FRIESLAND waaronder mede begrepen WEST-, OOST- en NOORD-FRIESLAND) *die belang stellen in het nog steeds niet opgeloste Oera Linda Boek-probleem,* om aan te dringen:
op een *uitgave* van de authentieke tekst van het handschrift van de Familie OVER DE LINDEN, met de vertaling er naast.
en
op *een wetenschappelijk onderzoek van de inhoud* (wat taal, letterschrift en zijn betekenis als historiebron betreft) van dit merkwaardige handschrift.

Hilversum, Januari 1958.

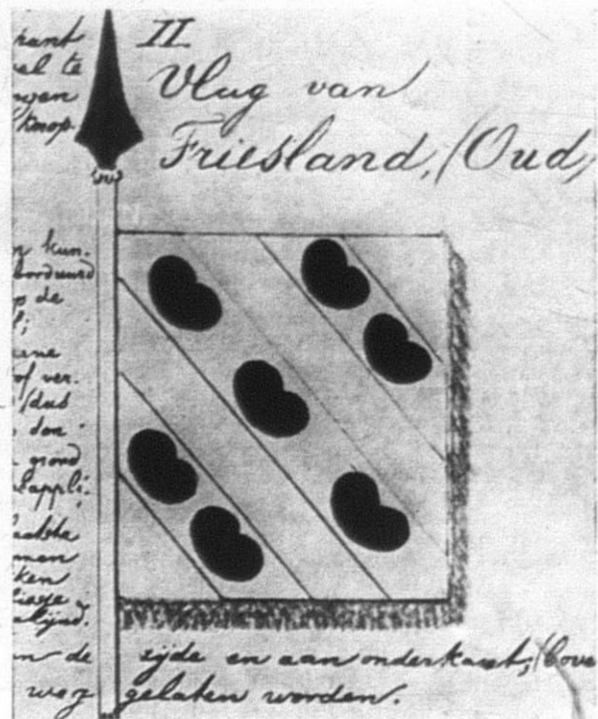
E. MOLENAAR.

---

[1]) Het geheimzinnige handschrift van de familie Over de Linden (Feiten en gegevens omtrent herkomst en voorgeschiedenis van „Het Oera Linda Boek"), Uitg. Mij. C. A. J. van Dishoeck c.v. Bussum, (70 blz. en 4 foto's) Prijs f 1,90.

FRISIA, seu, de Viris
REGES FRISIÆ
Asylum
RICHOLDVS VFFO.
REX FRISIÆ
PRIMVS.

Afb. 1.

II.
Vlug van
Friesland; (Oud;
zijde en aan onderkant; (Cove
gelaten worden.

Afb. 2.

Dit pleidooi voor een DESKUNDIG ONDERZOEK van de inhoud van het handschrift van het OERA LINDA BOEK is door ondergetekende toegezonden aan:

de Commissaris der Koningin in de Provincie Friesland,

de Griffier der Staten van Friesland,

de Leden van Gedeputeerde Staten van Friesland,

aan Bestuurders en Leden van:

het Fries Genootschap van Geschied-, Oudheid- en Taalkunde,

de Fryske Akademy,

het Litt. Hist. Wurkforbân der Fryske Akademy,

aan verschillende Bibliotheken in ons land,

aan een aantal personen, van wie hem bekend is, *dat zij belang stellen in het nog steeds niet opgeloste Oera Linda Boek-probleem,*

en (tezamen met mijn in 1949 verschenen boekje) aan de Redacties van:

het Tydskrift fan de Fryske Akademy „IT BEAKEN",

het Nijsbled foar it Fryske Folk „FRYSK en FRIJ",

een drietal Dagbladen in Friesland,

een drietal plaatselijke Couranten in de kop van West-Friesland

en van:

de Weekbladen „VRIJ NEDERLAND", „DE GROENE AMSTERDAMMER", „HAAGSE POST" en „ELSEVIERS WEEKBLAD".

Hilversum, Sumatralaan 24

E. MOLENAAR